

CAMERA FILM præsenterer

MANDSKORET

Af Petter Sommer og Jo Vemund Svendsen

Danmarkspremiere den 17. oktober

Synopsis

Hver tirsdag mødes 25 mere eller mindre midaldrende norske mænd for at synge og drikke øl. De kalder sig Mannskoret, og det er efter sigende sværere at blive medlem her end at komme med i Hells Angels. Og mens de med sange om smerter ved urineret med tungen i kinden går til kamp mod 'fimsemusik', har de i koret fået skabt et frirum, hvor de ellers fåmælte gutter kan tale om deres følelser og lade andre komme lidt tættere på. Det er også nødvendigt, for korets elskede dirigent, Ivar, har for nylig fået en kræftdiagnose, der efter lægens skøn giver ham tre måneder tilbage at leve i. Nok har de skrevet ind i korets vedtægter, at de skal synge til hinandens begravelser, men Ivar og de andre håber inderligt, at hans først bliver efter deres største koncert til dato – nemlig som opvarmningsorkester for selveste Black Sabbath på den norske Tons of Rock-festival. 'Mandskoret' er en swingende, rørende og morsom dokumentar, der får hjertet til at boble og tårerne til at trille. En film om usminket livsglæde, mens døden sniger sig ind. 'Mandskoret' vandt NORDIC:DOX Award ved dette års CPH:DOX.

"Jeg kan lide fodbold, porno, bøger om krig..."

Sådan indledes en af mandskorets mange genkendelige sange, og den afsluttes melodisk med den lakoniske konstatering "I'm an asshole!" Der er noget om snakken, når korets medlemmer står fast på ikke at gide den gængse, væsentlig artigere kormusik.

"Vi elsker at synge og drikke øl," som det lyder i introduktionen til en af deres mange populære koncerter, der også byder på skudsmål af medlemmerne såsom "Han har endnu en gang fejlmønteret et IKEA-køkken." Interesserede kvindfolk henviser de til den puleliste, de har liggende ved indgangen. Og de er ikke kræsne, lyder det med glimt i øjet. Den ugentlige øver er for medlemmerne blevet et urørligt ritual. "Du bliver altid så glad efter kor," som et af medlemmerne refererer, at hustruen har sagt, og som tilskuer kan man sagtens forstå ham. Det er svært ikke at lyse op i kormedlemmernes selskab.

Midt i den lune, selvironiske morskab gemmer der sig en sjælden hjertevarme blandt korets medlemmer, og den får de to instruktører Petter Sommer og Jo Vemund Svendsen smukt frem i deres personlige og rørende dokumentarskildring. Alle korets medlemmer er meget bevidste om, at de nok ikke er verdensmestre i at sætte ord på deres følelser, men den dag, Ivar kom og fortalte, at han skulle dø af kræft inden længe, opdagede de alle, at der er behov for at tale om tingene. Også de rigtig svære.

Det løfte, de for ti år siden halvt i spøg afgav om at synge til hinandens begravelser ("Lidt surt for den næstsidste."), er pludselig blevet alarmerende aktuelt. Primært på grund af Ivars stadig mere kritiske tilstand, men også fordi de alle må se sig konfronteret med at have nået en alder, hvor sygdomme og andre skavanker vil komme til at fylde mere og mere af livet.

”Jeg har ikke nogen erfaring med at dø af kræft”

Som ugerne går og Ivars tilstand forværres – Sommer og Svendsen tæller ned med stor dramatisk effekt – rejser spørgsmålet om, hvad de skal stille op, når Ivar ikke er der længere, sig uvægerligt. Ivar har gjort det klart, at han nok skal dirigere Tons of Rock, hvis han ikke er død, og som han nøgternt slår fast, så har han jo ingen erfaring med at dø af kræft og aner derfor ikke, hvordan det vil blive.

Kor medlemmerne er ikke i tvivl om, at Ivar – som med alt andet – vil gå *all in*. Han kommer til at dø med støvlerne på, spår de. Instruktørerne skildrer Ivars livtag med sygdommen med smuk, indlevende distance og helt i den lune ildsjæls ånd, når de lader ham fortælle, hvordan han oplever det at leve med visheden om at købt noget så absurd dagligdags som sin sidste tandbørste.

’Mandskoret’ er naturligt centreret omkring korets øvelokale, men da Ivar bliver sengeliggende, flyttes fokus til hjemmet, hvor han passes af sin hustru og deres børn. Det er også her, koret i en af filmens allermest rørende scener kommer på besøg, da det står klart, at enden er nået for Ivar. Da han dirigerer dem fra sit sygeleje, er ikke et øje tørt.

Da den uundgåelige begravelse finder sted, har Sommer og Svendsen valgt at lade korets optræden være uden lyd. Det er enormt effektivt at opleve det gennem reaktionerne fra de utrolig mange familiemedlemmer og venner, der er troppet op for at sende Ivar godt af sted på den sidste rejse.

Ivars sygdom og død forlener ’Mandskoret’ med en snert af melankoli, som dog aldrig kammer over i flad, melodramatisk sentimentalisme. Og da de står på den store scene til Tons of Rock og giver den alt, hvad den kan trække, mærker man i hele nervesystemet, hvordan musikken binder os sammen.

Credits

Ivar Krogh Hovd

Kormedlemmer

Knut Akselsen
Harald Lunde
Gunnar Martinsen
Ivar Nergaard
Håkon Normann
Jo Raknes
Terje Raness
Terje Rangnes
Geir Schau
Paul Ritter Schjerven
Øyvind Ørbeck Sørheim
Espen Thoresen
Trond Ternes
Torkil Torsvik
Steinar Vikan

Mikael Lindqvist
Nils Andersen
Lars Tefre Baade
Svein Bjørge
Ask Brantenberg Cold
Aslak Dørum
Runar Eggesvik
Ivar Eidem
Sven Erga
Even Finsrud
Espen Fredenlund
Rune Gokstad
Thomas Hagen
Prepple Houmb
Hasse Lindmo

Klip
Kamera
Originalmusikk
Producere
Manuskript
Instruksjon

Petter Sommer og Jo Vemund Svendsen
Petter Sommer og Jo Vemund Svendsen
Martin Horntveth
Gudmundur Gunnarsson og Kari Anne Moe
Petter Sommer og Jo Vemund Svendsen
Petter Sommer og Jo Vemund Svendsen

Lengde
Lande/år
Originaltittel

74 minutter
Norge/2018
'For vi er gutta'

www.camerafilm.dk